

siis nemmad ei libbise kääst ärra, ja temma woib siis parreminne kinni piddada.

Kui mollemad jallad tullewad, agga laps maggab selja peäle, siis peab äm ka jallad kinni wotma, agga temma hoidko, et lapse loug kinni ei jä enmaga lu külge, ning et temma ninna wigga ei sa. Sepärrast peab temma pahhema kääga järrele aitma ning ellaste ja tasfaste katsma et loug lu alt saab hästi wälja. Kui loug on läbbi sanud, siis peab temma ommad sõrmed lapse silmade peäle panema et lapse ninna jääb ämma sõrmede wahhel et ninna ei sa wautud. Weel parrem on, kui äm katsub last reiedega ümber pöörda kōhhuli, kui temma jo kōhhust sadik wäljas on.

Kui laps ei magga mitte öiete, siis on tarwis et äm püab lapse jallad kinni sada ning keik sedda last tarkaste pöörda.

Kui lapse perse on enmaga su ees, siis lükka tedda tasfaste taggasi mollema peialtega, kui temma ei olle liaste wälja tulnud: